

మినీకథ

చెప్పదెబ్బ

“మోహన్‌రావు భార్య సుందరి చాలా అందంగా వుంటుంది!” అదోలా చూస్తూ అన్నాడు నారాయణరావు.

“బావుంటుంది” ఏదోలా చూస్తూ అంది శకుంతల.

“కళ్ళు ఆల్సివ్వుల్లా వుంటాయి.”

“అవును.”

“ఒక్క అజంతా శిల్పంలా వుంటుంది.”

“మరే?”

“నాసిక నంపెంగె.”

“అహా!”

“అమె నవ్వితే ముత్యాలు రాలకాయా ఆవిపిస్తోంది.”

“విజం.”

“అంత అందమైన భార్యను పొందిన అతడెంత ఆదృష్టవంతుడో!”

వక్కుమంది శకుంతల. ఒక్కమందింది నారాయణరావుకు. “ఏం?”

“అది మట్టుకు కరెక్టు కాదు. మోహన్‌రావు వాళ్ళావిడతో నిన్న ఇలాగే—”
“నారాయణరావు భార్య బాగా చదువు కుంది.”

“చదివింది.”

“చక్కగా మాట్లాడుతుంది.”

“అవును.”

“మనిషి సింపుల్ గా వుంటుంది.”

“మరే!”

“కథలు గ్రటా కూడా రాస్తుంది.”

“అహా!”

“చాలా తెలివికలది.”

“విజం.”

“అటువంటి భార్యను పొందిన అతడు చాలా ఆదృష్టవంతుడు.” అన్నారట చివరికి గొప్ప విచారంతో. నిన్న చెప్పింది సుందరి.

“ఇడియట్!” పెంకురెగిరివడేలా అరిచేడు నారాయణరావు.

“కుక్కకాటుకి చెప్పదెబ్బ!” అనుకొంది గర్వంగా శకుంతల.

—‘సుమ’

శ్రీ భారత
గీతగానానిందం
నాణ్య
కైత్రయ్య

మువ్వగారిపాల

పదాల

అక్షరాలు

క్రీడాలుకృష్ణ